

PKK'YLA SAVAŞ ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEDİR

Aydınlık Gazetesi, 3 Ağustos 2011

Yıldırım Koç

Yunanistan 15 Mayıs 1919 günü İzmir'e asker çıkardı.

Gerçek adı Osman Nevres olan Hasan Tahsin bir vatanseverdi. İlk sayısı 10 Kasım 1918 günü çıkan Hukuk-u Beşer (İnsan Hakları) isimli bir gazete yayımlıyordu. Emekçi halk yanlısı bir gazeteciydi. 15 Kasım günü tek başına Yunan ordusuna ve gerçekte emperyalizme karşı savaştı. Şehit oldu.

Osmanlı Devleti'nin vatandaşları olan Rumların önemli bir bölümü bu işgali destekledi. Bir bölümü Yunan ordusunu katıldı, hain oldu; bir bölümü işgalcilere para yardımı yaptı.

Yunan ordusu gerek Sakarya'ya kadar yaptığı istilada, gerek İzmir'e doğru geri kaçarken büyük vahşet uyguladı.

Kapitalizmin gelişmişliği açısından bakıldığında, Yunanistan emperyalist bir ülke miydi?

O tarihlerde gelişmiş bir Yunan burjuvazisi yoktu. Yunanistan'ın saldırısı, İngiltere'nin savaştan yorgun olduğu koşullarda emperyalizm adına bir taşeronluktu. Yunan kralı, emperyalistlere taşeronluk yaparak güç ve itibar kazanmaya çalışıyordu.

I. Dünya Savaşı'nda İngiltere'nin 740 bin askeri hayatını kaybetti. Savaşın son dönemlerinde İngiliz ordusundan yaklaşık 100 bin kişinin ayaklanması bazı tavizlerle ve ayaklanma önderlerinin infaz edilmesiyle bastırılabilirdi. İngiliz halkı artık savaşmak istemiyordu.

1919 yılı başlarında Avrupa'nın her yerinde "Bolşevizm mevzi kazanıyordu." İngiliz Başbakanı Lloyd George, "tüm Avrupa, devrim ruhuyla doluydu... Mevcut düzenin tümü siyasal, toplumsal ve ekonomik yönleriyle, Avrupa'nın bir ucundan diğerine kadar halk kitleleri tarafından sorgulanıyordu" diye yazıyordu. İngiliz burjuvazisi elindeki askeri, komünistlere karşı mücadele için saklıyordu.

Emperyalistler kendi işçilerini asker yapıp savaştıramayınca, taşeron tuttu.

Bu saldırı, Türk ulusunun Osmanlı'nın külleri içinden ve daha ileri bir toplumsal/siyasal yapı içinde doğmasına yol açtı.

Atatürk'ün ifadesiyle "Türkiye halkı" emperyalizme karşı bir ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşı verdi.

Ulusal kurtuluş savaşımız esas olarak Yunanlılara karşı verildi. Yunanlılar kapitalizmin gelişmesi açısından bakıldığında emperyalist değildi; yalnızca saldırgandı, fırsattan istifade ederek genişlemeyi amaçlıyordu. Ancak bizim savaşımız anti-emperyalistti, çünkü Yunanistan, emperyalist güçlerin taşeronuydu.

Emperyalizm bugün yeniden saldırıyor.

Emperyalist güçler bugün kolay kolay kendi askerlerini tehlikeye atmak istemiyor.

ABD, 1965-1973 döneminde Vietnam'da 59 bin askerini kaybetti. 300 binden fazla asker de yaralandı. Son dönemde Afganistan'da ve Irak'ta ölenlerin sayısı her geçen gün artıyor.

Fransızlar II. Dünya Savaşı sonrasında Vietnam'da binlerce asker kaybetti. 1954 yılındaki Dien Bien Phu hezimetinde Fransız ordusundan yalnızca komünistlere esir düşenlerin sayısı 12 bin civarındaydı. Ardından Cezayir'de Fransız ordusunun vahşeti ve hezimetini yaşandı. Fransızlar aynı sıkıntıları bir daha yaşamak istemiyor.

Almanlar II. Dünya Savaşı'nda büyük kayıplar verdi. Kolay kolay savaşa girmezler.

İngilizler, sömürgelerinin tasfiye sürecinde bile askeri operasyonları genellikle göze alamadı. Irak'taki mevcudiyetleri de giderek önemsizleşiyor.

Emperyalistlerin krizi derinleşiyor, emperyalizm saldırganlaşıyor; ancak emperyalist ülkelerin halkları ölümden korkuyor. Emperyalist sömürüden pay alarak refah içinde yaşayanlar, tuzu kuru olanlar, emperyalist politikalar nedeniyle hayatlarını feda etmek istemiyor.

O zaman taşeronlara gün doğuyor.

PKK bugün emperyalizmin taşeronlarından biridir.

İşgalci Yunanlılara ve onların ülkemizdeki işbirlikçilerine karşı mücadele emperyalizme karşı mücadeleydi.

Günümüzde PKK'ya karşı mücadele, gerçekte emperyalizme karşı mücadeledir. Bugün Türkiye'de anti-emperyalistliğin ölçütlerinden biri, emperyalistlerin taşeronuna karşı izlenen politikadır. Lafta anti-emperyalist olup, PKK'nın değirmenine su taşıyanlar, gerçekte emperyalizme hizmet etmektedir.